

YAŞADIKLARIMIZ

UZUN MESAİLER

Ecz. Arzu VARICI (*)

Herhalde yurdumuz genelinde sosyal yaşamı en az olan kesim serbest eczacılar... Bunun farkında olmak bile insanı üzüyor. 11 - 12 saatlik günlük mesai, hiç olmazsa yaz aylarında bile kapatılmayan Cumartesi günleri insanları koşarak yaşamaya zorluyor. Kişinin en doğal hakkı olan öğle yemeğini bile şöyle dörtbaşı mağmur yiyemiyorsunuz. Halk eczanelerin her an açık bulunmasını o kadar kanıksamış ki, bırakın öğle tatilini, geceyarısı nöbette bile zile basarak sizi uyandırmaya bozuluyor neredeyse.

Bir tiyatro veya sinema etkinliklerine katılabileceğiniz akşamları sizi nefes nefese bırakıyor. Bunca yıl okuyup, bütün gün eczanede devamlı dert dinledikten sonra, herhalde hakkımız biraz boşalmak. Yazın tatil olayı, gözümüz arkada kalmadan dinlenebilmek olayı bile bizlere çok görülüyor.

Bu yıl gerçekleştirilen III. Eczacılık Kongresinde TEB üyeleri, meslektaşlarımız, aşırı mesai saatlerimiz, nöbet olaylarımız gözönüne alınarak erken emeklilik hakkı elde edebilmemizi öngörmüşler. Ne güzel bence... Ancak eczane dışındaki yaşamı çok gören büyük bir grup meslektaşımız herhalde bu görüşü sevinçle karşılamayacaklardır. Bu grup gerçekten kalabalık. Yine de doğayı, denizi seven, kara veya deniz avı en büyük tutkusu olan, tiyatro, sinema, konserler üçgeninde koşuşan, halk oyunları ile, müzik ile uğraşan, hatta hatta Oda çalışmalarında büyük özveri gösteren meslektaşlarımızı da görünce insanın kanı kaynıyor.

Γ (*) Serbest Eczacı

YAŞADIKLARIMIZ

BİR STAJ ÖYKÜSÜ

Ecz. Ersin KESİMOĞLU (*)

...
- İyi günler efendim. Adım N... Acaba beni bu yıl stajyer öğrenci olarak kabul eder misiniz?

- Elbette... Kaçınıcı sınıfa gidiyorsunuz?

- İkinci sınıftayım... Lütfen kabul ettiğimize dair formu imzalar mısınız? Okula vermem gerekiyor da.

- Tabii... Hangi aylarda geleceksiniz?

- Temmuz, Ağustos sanırım.

- Olur. İyi günler...

...
Aynı yıl, eczacı adayı genç arkadaşımız eczanemde staja başladı. Ona, eczanede staj yapmanın ne denli gerekli ve önemli olduğunu 2 ay boyunca anlattım. Kışın da boş zamanlarında gelmesi ve yeni çıkan ilaçları tanınması gerektiğini söyledim. Arkadaşımız gerçekten başarı gösterdi. Uyumlu, dikkatli ve prensipli çalışmasıyla iki ay gibi bir dönemde bana çok yardımcı oldu. 3'üncü sınıfa başladığı ilk aylarda bazı hafta sonlarında da geldi...

Γ (*) Serbest Eczacı ┘

Sonra?... Sonrası işte... Gelmez oldu. Yeni senenin Mayıs ayında elinde staj formuyla tekrar görüldü. Biraz sitemkar, biraz hüzünlü, bana eczanemi çok sevdiğini bu yıl tekrar staj yapmak istediğini, ancak şartların geçen seneki gibi olamayacağını söyledi. Şaşırdım. Ne şartlarıymış anlamadım. Cevabı gayet basitti. Geçen sene benimle çok yoğun çalıştığını, oysa çoğu arkadaşımın tanıdık eczanelerden staj belgelerini imzalattıklarını, böylece yazın dinlendiklerini söyledi. Donup kaldım. O'na iki ayda bu işin ne kadar önemli olduğunu yeteri kadar vurguladığımı sanıyordum. Kendisi de mesleğimizin akademik yönünden çok farklı bir çehresini tanımıştı. İnsanlara bir sağlık görevlisi olarak nasıl hizmet etmesi gerektiğini öğrenmişti ve bunu tüm deneyimsizliğine karşın çok büyük bir başarıyla yapmıştı. Geçen birkaç aylık süre onu bu denli değiştiremezdi. Neydi değiştiren? Arkadaşları mı? Hayır... Bence onu değiştiren ne yazık ki bazı meslektaşlarımızın bu konudaki ilgisiz, sorumsuz tutumlarıydı.

Şimdi sizlere soruyorum. Gerçekten aldığımız eğitimle mezun olur olmaz bir eczanenin başına geçsek ne denli başarılı oluruz? İlaçın farmakolojik yapısı, kimyası, farmakokinetiği ve diğer özelliklerini bilmek yeterli mi? Staj neden gerekli görülmüş ve konmuştur? Neden genç arkadaşlarımıza bunun yerini ve önemini anlatıp onları yetiştirmiyoruz? Neden kendi deneyimlerimizden, yaşadığımız olaylardan onların da faydalanmasını istemiyoruz? Onların varlığını fazlalık, yapacağımız işi bir angarya olarak görüyoruz? Mezun oldukları zaman ilaç, serbest eczacılık vb. gibi konularda yetersiz olduklarını biliyor da birşey yapmıyoruz. Yani yetişen meslektaşlarımızın elinden tutmuyoruz. Onlara destek vermiyoruz.

Her öyküdeki gibi burada da kıssadan hisse var elbette. Sonuçta benim genç arkadaşım 3 yıl boyunca 2 ay tam staj yaptı. Bu yıl tek dersini verip mezun olacak. Stajını tamamlamaya birkaç gün kala, yeni mezun olan başka bir arkadaşımız benden eczanede çalışmak için izin istedi. Amacı şimdiye kadar üzerinde ciddi olarak çalışmadığı eczane olayını öğrenmekti. Hemen daha önceki senelerde ne yaptığını sordum, "Staj kağıtlarımı tanıdık eczacı imzaladı" dedi. N... ile göz göze geldik. İki gün iki arkadaş yanımda birlikte çalıştılar. N... bana ilk kez büyük bir içtenlikle gerçeği şimdi gördüğünü ve olayı anlattığını söyleyerek teşekkür etti.

Başarılar genç arkadaşım. Ve sevgili meslektaşlarım. Tekrar hepinize sesleniyorum. Lütfen mesleğimize ve ona gönül veren genç meslektaşlarımıza sahip olalım. Onlara destek verelim. El ele mesleğimizi daha iyi, daha saygın bir noktaya getirelim.